

AGERMANAMENT: Història d'una engrescadora experiència de Cooperació Internacional

**Nou llibre d'en Joan Casañas
Editorial Claret, Barcelona 1990**

A finals de l'any 1990 ha sortit aquest interessant llibre sobre la història de l'«AGERMANAMENT» que l'any 1973 donà origen a l'actual CIDOB.

L'autor és Joan Casañas i Guri que ha viscut des de molt endins la història de l'Agermanament. L'any 1963 va marxar a Xile on treballà durant deu anys com a consiliari d'universitaris i professor de Teologia a la Universitat de Valparaíso. Va ser expulsat després del cop d'Estat del general Pinochet el setembre de l'any 1973.

En unes 182 pàgines se'ns presenta el naixement i el desenvolupament de l'Agermanament, que l'autor situa en els vint-i-cinc anys que van de 1955 a 1980.

L'any 1958 marxen tres joves capellans de la diòcesi de Barcelona a Xile i el 1961 s'inicia l'anada al Camerun. A través de l'Agermanament es poden comptar al voltant d'un 127 persones que marxen a Xile (unes quantes a algun altre país llatinoamericà) o al Camerun. Van ser unes 53 dones i 74 homes, entre els quals 44 capellans.

Al servei de tot aquest moviment de cooperació s'organitza a Barcelona el Secretariat de Cooperació Interdiocesana i es comença a publicar un butlletí. L'Agermanament integra molta gent, entre familiars, amics, comunitats cristianes relacionades amb els qui estan a Xile o al Camerun, entitats, grups i moviments de joves, parròquies, el mateix Bisbat...

L'autor ens posa en contacte amb les realitats socials i culturals, religioses i pastorals que els membres de l'Agermanament van vivint i reflexionant tant a Xile com al Camerun, comenta tot aquest entrellat indissoluble de proces-

sos personals, de noves experiències en l'ordre cultural, en l'alliberament social dels pobles, en el cristianisme conciliar. Ens fa adonar també de la complexitat i importància de les accions i plans de promoció sanitària, educativa i laboral, dels problemes econòmics i tècnics de la cooperació. Així l'Agermanament crea la CODES, com a cooperativa per al Desenvolupament, amb l'objectiu de potenciar amb un tractament professional la cooperació tècnica i econòmica als projectes de Desenvolupament, especialment al Camerun.

Com una de les fites de la voluntat d'intercanvi real entre pobles i cultures, el llibre ens refereix l'estada a Catalunya per estudis, formació laboral, aportació a les nostres comunitats, d'unes vint persones del Camerun i cinc de Xile. Aquest fet va tenir ressò en la nostra societat i en la xarxa de col·laboradors i amics de l'Agermanament.

L'any 1973 l'Agermanament perd la seva presència al Camerun i al 1974 deixa de funcionar la CODES. Igualment a partir del 1970, va minvant el nombre de persones i la dinàmica de l'Agermanament a Xile, on el cop d'Estat accelera el retorn dels pocs que hi quedaven. Des del 1974 les relacions amb les persones, pràcticament capellans, que tornen a Xile o van a altres països, són ateses per la Delegació diocesana de Missions, al capdavant de la qual hi ha Jordi Jorba que durant anys va ser a Xile formant part de l'Agermanament.

El tercer capítol del llibre mostra una sèrie d'elements que intervenen en aquesta evolució a través de les vicissituds i documents dels mateixos protagonistes. El Secretariat de Barcelona a partir de 1971, impulsat sobretot

per algunes persones retornades de Xile i Camerun, s'orienta cap a la sensibilització social i política de la societat catalana envers el Tercer Món. Organitza curssets, actes multitudinaris, reunions. Va formant una biblioteca i fons documental amb revistes i textos arribats de tots aquests països. Publica alguns llibres i sobretot la revista AGERMANAMENT que arribà a 1.500 subscriptors. Es crea el Centre d'Informació i Documentació a Barcelona del Tercer Món (CIDOB-TM) amb reconeixement civil. El seu director és Josep Ribera, que va estar uns anys a Xile i que després va continuar treballant a l'Agermanament des del Secretariat de Barcelona.

En els moments de forta acció en la clandestinitat per arribar a la democràcia al nostre país, l'Agermanament es converteix en un lloc de trobada de moviments, grups i partits incipients, participant en l'organització d'actes de contingut reivindicatiu i contra la dictadura, emmarcats en la solidaritat per als drets de tots els pobles al seu alliberament. Porta també una intensa acció a favor dels xilens que han estat expulsats o han hagut de fugir a causa de la dictadura de Pinochet, promou i col·labora amb Comitès de solidaritat en relació a Argentina, Uruguai, Centreamèrica, especialment Nicaragua, el Front Polisari, Palestina, etc.

Per tot això l'any 1978, ajuda al naixement de l'Associació catalana de solidaritat i ajuda als refugiats (ACSAR), que continua actualment la seva tasca, i també crea la secció catalana de la Lliga Internacional pels drets i l'alliberament dels pobles, actualment amb domicili a Sabadell.

Josep Hortet

(continuació pàg. 4)

operacional per a formar el personal responsable, sobre el desenvolupament de l'hàbit de lectura en els infants. Hi ha també dos quaderns que tracten del voluntariat: les ONG i la persona del voluntari en l'alfabetització, la tasca del Moviment Escolta en el camp de l'alfabetització.

En vuit quaderns es presenten expe-

riències de polítiques d'alfabetització: Nicaragua, Brasil, URSS, Filipines, Etiòpia, Tanzània, Indonèsia, Xina i algunes de dimensió regional a Àfrica, Estats àrabs, Amèrica Llatina.

Hi ha alguns quaderns dedicats a determinats grups de població respecte a l'alfabetització: invidents, infants sords, nòmades, minories lingüístiques,

emigrants i les seves famílies, mobilització de la dona.

Les persones interessades per aquests quaderns poden adreçar-se al Centre UNESCO de Catalunya a Barcelona (c. Mallorca 285, tel. 207 58 05 i 207 17 16)

Josep Hortet